

Birthe Skaarup (DF):

Igen et forslag om autorisation og denne gang af radiografer. Ligesom det foregående forslag er der tale om patientsikkerheden, således at befolkningen kan skelne mellem personer, der har gennemgået en uddannelse og kan fremlægge bevis herfor, og dem, som blot benytter titlen.

Også dette forslag handler om, at personalet skal følge med i omstillingen af den sundhedsfaglige udvikling i samfundet, hvor kortere indlæggelsesforløb mere og mere påvirker radiografernes beherskelse af faglig indsigt, hvor digital billeddiagnostik, som er indført i sygehusvæsenet, sammen med interventionsradiologi på flere områder nu har afløst kirurgiske indgreb. Men også, hvor radiografer står over for at skulle beregne stråledosis og vælge det præcise billedmateriale, som skal indgå som en del af en sygehusbehandling, er det nødvendigt, at vi får netop en stor faglig kompetence, som bliver bekræftet med en autorisation.

Telemedicin, som er fremtiden, som man nogle steder er begyndt på her i landet, gør også, at radiograferne ret selvstændigt kan gå ind og arbejde på det område.

Det er udmærket, som der står i § 4, stk. 2, at såfremt en radiografuddannelse, som er erhvervet i udlandet, ikke er på linje med den danske, kan Sundhedsstyrelsen fastsætte begrænsninger i autorisationen, både tid og sted, hvor erhvervsvejen efterfølgende bliver afprøvet.

Det er ligesom i det foregående forslag muligt at fratage autorisation, såfremt der er helbreds-mæssige problemer.

Vi er positive over for forslaget.

Vi har her til morgen fået høringssvarene, og der er et enkelt, som jeg godt vil have lidt udredning af. Det er fra Nævnet for Etnisk Ligestilling, der under § 6, der handler om fratagelse af autorisation, stiller et spørgsmål, fordi de mener, at bestemmelsen er formuleret således, at Sundhedsstyrelsen har relativt vid adgang til at fratage denne autorisation, og lovforarbejderne beskriver ikke nærmere de tilfælde, hvor fratagelsen kan komme på tale. Yderligere skriver de, at man eksempelvis kan forestille sig, at en fratagelse i eget land er begrundet i politisk chikane.

Jeg vil godt have, såfremt sundhedsministeren kan begrunde denne ængstelse i Nævnet for Etnisk Ligestilling, at vi hører denne begrundelse i dag, eller også kan det måske komme frem under det videre udvalgsarbejde.

Inger Marie Bruun-Vierø (RV):

Ligesom det foregående forslag er dette lovforslag et bidrag til at præcisere og kvalificere en stillingsbetegnelse inden for sundhedspersonalet gennem en autorisationsordning. Her er det radiografer, der er tale om.

Det kan Det Radikale Venstre naturligvis kun gå ind for. Gennem autorisationsordningerne får de forskellige grupper af sundhedspersonale den anerkendelse af deres faglighed, som de fortjener. Til gengæld skal fagligheden også være til stede, og det garanterer autorisationsordningen.

Vi er desuden meget glade for det kvalitetsmæssige løft, uddannelserne får ved samme lejlighed, for et veluddannet og motiveret personale er en forudsætning for et velfungerende sundhedsvæsen.

Det Radikale Venstre støtter forslaget.

Tove Videbæk (KRF):

Jeg kan ligesom i forbindelse med det tidligere forslag sige, at samfundet i dag jo stiller store krav til det professionelle sundhedspersonale, og de kortere indlæggelsesforløb og ambulante behandlinger påvirker naturligvis også i høj grad arbejdet på de billeddiagnostiske afdelinger.

Ny teknologi og et stigende antal nye undersøgelses- og behandlingsmuligheder stiller stigende krav til radiografernes kvalifikationer og omstillingsevne, og idet radiograferne både skal diagnosticere, de skal beherske optagelsesteknik, og de skal foretage administration af stråledosis m.v., så er radiografuddannelsen i forbindelse med reformen af sundhedsuddannelserne generelt blevet forbedret og varer nu 3½ år imod tidligere 3 år. Og man vil kunne få meddelt autorisation som radiograf, hvis man har taget denne uddannelse eller man har en ældre uddannelse på området.

Det skulle være en tryghedsskabende faktor for patienterne, idet kun den, der har autorisation som radiograf, må betegne sig som sådan. Så radiograf titlen foreslås altså beskyttet, og det er således ligesom ved det tidligere forslag en titelbeskyttelse, der som sådan er hensigten med det her lovforslag.

Det er ikke hensigten med forslaget også at beskytte virksomhedsområdet, idet det ikke er fundet nødvendigt af hensyn til patientsikkerheden, og også ved dette forslag er der flere af de høringsberettigede, der har svaret, at de ønsker, at der i loven bør skrives ind, at radiografer skal have eneret til dette virksomhedsområde. Men